

حدیث ۳۰ روز رجب

ابوسعید خدری گوید: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «آگاه باشید! همانا ماه رجب ماه پر برکت خداوند است و آن ماه بزرگی است و آن را ماه اَصَمِّ می گویند؛ چراکه ماه های دیگر به فضیلت و حرمت آن نمی رسد [و قتال در آن حرام است و ماه اَصَبِّ نیز به آن می گویند چون رحمت خداوند در آن فراوان سرازیر می شود].»

سپس فرمود: «آگاه باشید که ماه رجب ماه خداست و ماه شعبان ماه من و ماه رمضان ماه امت من است؛ و هرکس یک روز از ماه رجب را از روی خلوص و ایمان روزه بگیرد مستحق رضوان و خشنودی بزرگ خداوند می شود و غضب و خشم خداوند بر او خاموش و دري از درهاي آتش به روی او بسته می گردد و اگر زمین پر از طلا باشد و در راه خدا بدهد به پاداش و فضیلت آن نمی رسد و چیزی از دنیا نمی تواند معادل آن باشد مگر حسنات و اعمال نیک؛ اگر برای خدا انجام گرفته شده باشد.

و برای روزه دار در ماه رجب دعاهای مستجاب [ده دعای مستجاب] می باشد که اگر برای دنیای خود خواستار شود

مستجاب می گردد وگرنه همانندبهترین دعای اولیا و دوستان و برگزیدگان خدا برای او ذخیره می گردد . هرکه دو روز از ماه رجب را روزه بگیرد اهل آسمانها و اهل زمین نمی توانند پاداش او را نزد خداوند بیاورند و پاداش ده نفر از صدیقین [یعنی ائمه معصومین علیهم السلام] که در طول عمر خود اعمال خیر و عبادت خدا را انجام داده باشند برای او نوشته می شود و در قیامت نیز به اندازه آنان حق شفاعت خواهد داشت و خداوند او را با آنان محشور خواهد نمود تا اینکه داخل بهشت گردد و با آنان همنشین شود.

و هرکس سه روز از ماه رجب را روزه بگیرد خداوند بین او و بین دوزخ خندق و یا حجابی قرار می دهد که طول آن هفتادسال راه خواهد بود و در وقت افطار به او می فرماید: «حق تو بر من واجب شد و محبت و ولادت من بر تو لازم گردید» سپس به ملائکه خود می فرماید: «ای ملائکه! گواه باشید که من گناهان گذشته و آینده او را بخشیدم.

و هرکس چهار روز از ماه رجب را روزه بگیرد از همه بلاها و آفت ها - مانند جنون و جذام و پیسی و فتنه دجال -

عافیت می یابد و عذاب قبر از او برطرف می گردد و پاداش اولیا و توّابین و اوّابین [نیایش کنندگان] به او داده می شود و نامه عمل او در گروه اول عبادت کنندگان به دست راست او داده می شود .

و هرکس پنج روز از ماه رجب را روزه بگیرد برخداوند لازم است که روز قیامت او را خشنود نماید و صورت او در قیامت مانند ماه شب چهارده نورانی باشد و هرکس یازده روز از ماه رجب را روزه بگیرد پاداش او بیش از هرکس خواهد بود، جز کسی که همانند او یا بیشتر روزه گرفته باشد.

و هرکس دوازده روز از ماه رجب را روزه بگیرد روز قیامت دو حله سبز از سندس و استبرق به او پوشانده خواهد شد که به وسیله آنها به گنهکاران پناه خواهد داد و آن حله ها به قدری نورانی است که اگر یکی از آنها به طرف زمین آویخته شود شرق و غرب آن را روشن می کند و زمین خوشبوتر از مشک خواهد شد.

و کسی که سیزده روز از ماه رجب را روزه بگیرد برای او در سایه عرش الهی مائده ای از یاقوت سبز قرار خواهد گرفت که پایه های آن از درّ خواهد بود [مقدار] آن بیش از هفتاد

برابر دنیاست. و بر آن مائده کاسه هایی از درّ و یاقوت قرار دارد و در هرکاسه ای از آن هفتاد هزار نوع ازطعام است که هرکدام آنهاطعم و بوی خاصی دارد و او از آن غذاها استفاده خواهد نمود، درحالی که مردم در قیامت در بلاوسختی بزرگی خواهندبود.

وکسی که چهارده روز از ماه رجب را روزه بگیرد خداوندپاداشی به او خواهددادکه نه چشمی دیده و نه گوشی شنیده و نه برقلب کسی

خطور نموده است و آن قصرهایی است در بهشت که از درّ و یاقوت ساخته شده است.

وکسی که پانزده روز از ماه رجب را روزه بگیرد روز قیامت در موقف آمین قرار می گیرد و هیچ پیامبر و رسول و ملکی بر او نمی گذردجز آن که می گوید:خوشا به حال توکه در در امن و اکرام و مقرّب و مغبوط و محبور الهی هستی و ساکن بهشت اوگردیده ای!

وکسی که شانزده روز از ماه رجب را روزه بگیرد از نخستین کسانی خواهدبودکه بر مرکب هایی از نورسوار می شوند و در بالای عرصه بهشت پرواز می نمایندتابه مقام

«دارالرحمان» می‌رسند.

وکسی که هفده روز از ماه رجب را روزه بگیرد روز قیامت برای عبور از صراط هفتاد هزار چراغ از نور برای او قرار می‌دهند تا از صراط عبور نماید و داخل بهشت گردد و ملائکه او را مشایعت می‌کنند و به او سلام و خوش آمد می‌گویند. و کسی که هیجده روز از ماه رجب را روزه بگیرد در کنار حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام در قبه بهشتی قرار خواهد گرفت و بر تخت‌هایی از در و یاقوت تکیه خواهد زد.

وکسی که نوزده روز از ماه رجب را روزه بگیرد خداوند در بهشت مقابل قصر حضرت آدم و ابراهیم علیهما السلام قصری برای او بنا خواهد نمود و چون وارد قصر خود می‌شود به آنان سلام می‌کند و آنان نیز از روی اکرام و استحقاق چنین مقامی به او سلام می‌کنند و برای هر روزه‌ای که گرفته پاداش هزار سال روزه خواهد بود.

وکسی که بیست روز از ماه رجب را روزه بگیرد مانند آن است که خدا را بیست هزار سال عبادت کرده باشد. و کسی که بیست و یک روز از ماه رجب را روزه بگیرد روز قیامت می‌تواند به اندازه دو قبیله [بزرگ عرب] ربیع و

مضّر از گنهکاران شفاعت نماید.

وکسی که بیست و دو روز از ماه رجب را روزه بگیرد از آسمان به او ندا می شود: «ای ولی خدا! ما از سویی خداوند به تو بشارت می دهیم به کرامت بزرگ الهی و هم نشینی با پیامبران و صدیقین و شهدا و صالحین، و البته آنان هم نشینان نیکی هستند.

وکسی که بیست و سه روز از ماه رجب را روزه بگیرد از آسمان به او ندا می رسد: «خوشا به حال تو ای بنده خدا! تو در مدت کوتاهی خود را به زحمت انداختی و نعمت طولانی را به دست آوردی. خوشا به حالتو! هنگامی که پرده ها کنار رود و تو به ثواب بزرگ پروردگار کریم خویش نایل گردی و در بهشت همنشین حضرت خلیل الرحمان شوی.

وکسی که بیست و چهار روز از ماه رجب را روزه بگیرد ملک الموت به صورت جوانی بالباس دیباج سبز، سوار بر اسبی از اسب های بهشتی، بر او وارد می شود، در حالی که حریر معطرّ و ظرفی از طلا پر از شراب بهشتی در دست دارد، و در وقت گرفتن جان او از شراب بهشتی به او می نوشاند تا مرگ برای او آسان شود، و چون روح او را قبض می کند و در

آن حریر می گذارد بوی خوشی از آن ساطع می گردد و اهل آسمان ها از آن استفاده می کنند، و چون وارد قبرخود می شود سیرآب و شادکام است و در قیامت نیز چون مبعوث می گردد سیرآب و شادکام خواهد بود تا این که در کنار کوثر بر رسول خدا صلی الله علیه و آله وارد شود.

وکسی که بیست و پنج روز از ماه رجب را روزه بگیرد هنگامیکه از قبر خارج می شود هفتاد هزار ملک به استقبال او می آیند که در دست هر کدام آنان پرچمی از درّ و یاقوت است و انواع زیورها و زینت ها را با خود آورده و می گویند: «ای ولیّ خدا! همانا تو به خدای خود پناهنده شدی.» پس او نخستین کسی خواهد بود که با مقربین و کسانی که از خدای خود راضی و خداوند از آنان راضی بوده وارد بهشت می شوند و این سعادت بزرگی خواهد بود.

وکسی که بیست و شش روز از ماه رجب را روزه بگیرد خداوند در سایه عرش خود یکصد قصر از درّ و یاقوت برای او بنا می کند و بر بالای هر قصری خیمه ای از حریر بهشتی خواهد بود و ولیّ خدا در مدتی که مردم مشغول

حساب هستند در آن خیمه های حریر متنعم می باشد. و کسی که بیست و هفت روز از ماه رجب را روزه بگیرد خداوندقبر او را به اندازه چهارصد هزار سال راه وسعت می دهد و پر از مشک و عنبر می نماید.

و کسی که بیست و هشت روز از ماه رجب را روزه بگیرد خداوندبین او و آتش دوزخ هفت خندق قرار می دهد که مسافت هر خندق به اندازه فاصله زمین تا آسمان و مسافت پانصد سال راه می باشد.

و کسی که بیست و نه روز از ماه رجب را روزه بگیرد خداوند او را می آمرزد، گرچه او راهزن باشد و یا زنی باشد که هفتاد مرتبه زنا داده و سپس برای خدا و نجات از دوزخ روزه گرفته باشد است.

و کسی که سی روز از ماه رجب را روزه بگیرد منادی از طرف خداوند به او می گوید: «ای بنده خدا! گذشته های تو بخشیده شد پس در آینده اعمال خود را از سر بگیر.» و خداوند در هر درجه ای از درجات بهشتی چهل شهر به او عطا خواهد نمود که در هر کدام هزار هزار قصر می باشد و در هر قصری هزار هزار خانه و در هر خانه ای هزار هزار سفره

از طلا و در هر سفره ای هزار هزار ظرف و در هر ظرفی هزار هزار نوع از غذا و نوشابه و در هر خانه ای از آن خانه ها چهل هزار تخت از طلا قرار دارد و مساحت هر تختی هزار ذراع در دو هزار ذراع می باشد و بر هر تختی یک حورالعین بهشتی قرار دارد که بافته های موی سر او سیصد هزار دنباله از نور است و هر دنباله ای از آن هزار میلیون نگهبان دارد که آن را با مشک و عنبر خوشبو می کنند تا این که روزه دار رجب به آن برسد. آری همه این نعمت ها برای کسی است که تمام ماه رجب را روزه گرفته باشد.»

ابوسعید خدری می گوید: چون سخن رسول خدا صلی الله علیه و آله به اینجا رسید، به آن حضرت گفته شد: کسی که در اثر بیماری وضعف و ناتوانی و یا عذر حیض و نفاس از روزه ماه رجب عاجز باشد، چه باید بکند تا به این پاداش ها برسد؟

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «باید هر روزی قرص نانی را صدقه بدهد.» سپس فرمود: «سوگند به خدایی که جان من در اختیار اوست، اگر آن مقدار را صدقه بدهد آنچه گفته شد و بیشتر از آن به او داده

خواهد شد.» تا اینکه فرمود: «اگر جمیع خلائق از اهل آسمان ها و زمین بخواهند پاداش روزه دار رجب را محاسبه نمایند هرگز نمی توانند یک دهم آن را به دست آورند . گفته شد: یا رسول الله! کسی که از دادن این صدقه عاجز باشد چه باید بکند تا به این پاداش ها برسد؟ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: او باید در هر روز از ماه رجب صد مرتبه بگوید: سبحان الإله الجلیل، سبحان من لا ینبغی التسبیح إلا له، سبحان الأعز الأکرم، سبحان من لبس العزّ و هو له أهل.»